

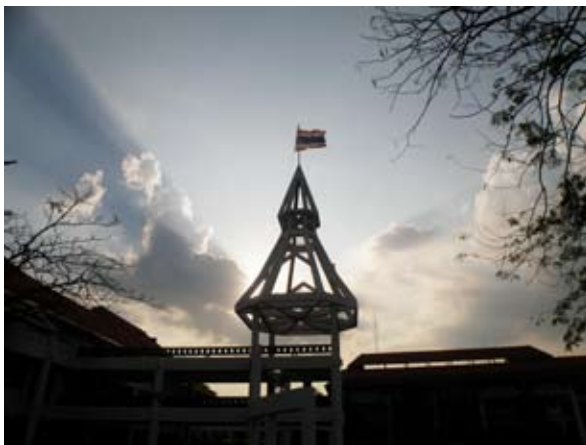
จุดสารติษย์เก่า

สู่เดิม

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

จารีกลานโพธิ์
ศ.ดร.สมคิด เลิศไพฑูรย์

“ทำไมธรรมศาสตร์จึงใจดีจัง”

ต้อนรับ “สุโธม”

สวัสดีปีใหม่ค่ะ

เพลงแปบเดียวก็ปีใหม่แล้ว ขอถือโอกาสนี้ อารธนาอำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์
ทั้งหลายในสากลโลกนี้ จงบันดาลความสุข ความมั่งมี และเกษมเปรมปรีดิ์ แต่ท่านผู้อ่านทุกท่าน

ในขณะที่เดียวกันอายุของจุลสารอย่างเข้าขบเศษ จากการก่เริ่มหัดเดิน ซึ่งยังคงต้องพัฒนา
เพื่อการเติบโตต่อไปอีก ด้วยความปรารถนาและความตั้งใจในการจัดทำจุลสาร เพียงเพื่อเป็นเพียงจักร
เล็กๆ ที่ได้ตอบแทนและเป็นสื่อกลางระหว่างมหาวิทยาลัยกับท่านผู้อ่าน เพื่อให้ได้รับทราบข้อมูล ข่าวสาร
และความเคลื่อนไหวของนักศึกษา มหาวิทยาลัย และศิษย์เก่า ซึ่งความปรารถนาและความตั้งใจดังกล่าว
คงไม่อาจจุลสว่างด้วยดี หากไม่ได้รับการสนับสนุน ฉะนั้น คณะผู้จัดทำจึงหวังอย่างยิ่งในความสนับสนุนและคำ
แนะนำจากท่าน ที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาจุลสาร ไม่ว่าจะเป็นการส่งข้อเสนอแนะ คำติชม บทความ
ร่วมสนุกสนานกับคอลัมน์สนุกสนานท้ายเล่มหรือข่าวความเคลื่อนไหวของศิษย์เก่าไปลงในจุลสารด้วย

วิติมน์ เลิศศิริสาคร
บรรณาธิการ

สารบัญ CONTENT

ฉบับเดือน มกราคม ๒๕๕๘

คณะที่ปรึกษา

รศ. ยูพา ทานจนกุล
รศ. ประบอม โฉมวิวัฒน์
รศ. วิทยา ดำรงรุ่งกุล
พศ. ชูสิทธิ์ เกษโกวิท
นางสาว สิริลักษณ์ จันทร์วงศ์
นาย วรวิทย์ ศรีอนันต์รักษา
นาย มนตรี ชูโรโมโก

คณะทำงาน

นางสาว อังฉราพร กนกพิสมัย
นางสาว จูติมน เลิศศิริสาคร
นางสาว ชนกนาก สิกธอำไพ
นางสาว สายฝน แซ่พูน
นางสาวองค์อร สathyรุ่งเรือง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย “สุโธม”

สำนักงานศิษย์เก่าสัมพันธ์ มร.

สถานที่ติดต่อ

เลขที่ 2 ก.พระจันทร์
แขวงพระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร
กรุงเทพฯ 10200
Tel: 0-2613-2044, 0-2623-5540
Fax: 0-2613-2043
Website: www.alumnioff.tu.ac.th
Email: tualumnioff@gmail.com

บทบรรณาธิการ

ต้อนรับ “สุโธม”

1

จาริกลานโพธิ์

ศ.ดร.สมคิด เลิศไพฑูรย์

3

จากน้องถึงพี่

บทความ 75 ปี ธรรมศาสตร์ สร้างชาติ สร้างธรรม (ต่อจากฉบับที่แล้ว)

6

ศิษย์เก่าเล่าเรื่อง

หน่วยแพทย์เคลื่อนที่ “ธรรมศาสตร์พบประชาชน” ครั้งที่ 2

9

ชุบซิบ

12

ศิษย์เก่าสัมพันธ์

13

สนุกสนานท้ายเล่ม

15

บทสัมภาษณ์ ศ.ดร.สมคิด เลิศไพฑูรย์

เหตุผลที่เลือกเข้าศึกษาในคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ผมสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา สายวิทยาศาสตร์ ตอนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย สามารถเลือกได้ 6 อันดับ ผมเลือกคณะนิติศาสตร์ มธ. และเลือกเอาใจคุณแม่ก็คือ เลือกคณะวิศวกรรมศาสตร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยครับ ความจริงคุณแม่อยากให้ผมเรียนแพทย แต่ผมไม่ค่อยชอบวิชาชีววิทยา ผมจึงเลือกเน้นมาทางสายสังคมศาสตร์มากขึ้น ผมชอบนิติศาสตร์ เพราะนิติศาสตร์เป็นวิชาที่สอนเรื่องความเป็นธรรม และความยุติธรรม แล้วก็ช่วยคนได้มาก เขาก็ได้เรียกทอมความ ก็อาจจะเป็นการเรียกที่ไม่ค่อยดีว่า “ทอมความ” เพราะส่งสัญญาณไปด้านคำความค่อนข้างมาก แต่ว่าจริง ๆ แล้ว คำว่า “ทอม” คือ รักยากแก้ไข ฉะนั้น ทอมความ ก็คือ รักหาความเจ็บไข้ในทางกฎหมายของผู้คนในสังคม ก็รู้สึกภูมิใจที่ได้มาเรียนที่คณะนิติศาสตร์ ธรรมศาสตร์

เล่าย้อนถึงอดีตเมื่อครั้งยังเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ในสมัยที่เป็นนักศึกษาจะทำกิจกรรมมากและเข้าเรียนน้อย (ไม่รู้ว่าเป็นอธิการบดีพูดอย่างนี้ได้หรือเปล่า) ผมเข้ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในปี 2521 จึงไม่ใช่พวกเดือนตุลา แต่ปี 2521 เป็นปีที่ต่อเนื่องมาจากเหตุการณ์ 6 ตุลา 2519 นักศึกษาขยับตื่นตัวทางการเมืองมาก มีการประท้วงเยอะ จึงได้เข้าร่วมกิจกรรมมาก เคยทำกิจกรรมอยู่พรรคแสงธรรม เป็นพรรคนักศึกษาที่นาย อมร. เกือบทุกคนอยู่ในพรรคนี้เวลานั้น นอกจากนั้นยังเข้าร่วมในชุมนุมศิลปะและการแสดง และชุมนุมเชียร์ครับ

สมัยนั้นผมไม่ออกค่ายบ่อย แต่ค่ายสมัยนั้นไม่เหมือนสมัยนี้ เราเลือกค่ายหมู่บ้านที่ห่างไกลความเจริญ ไม่มีไฟฟ้า และรถเข้าไม่ถึง เราต้องรับตัวและฝึกฝนตนเอง ต้องหัดกินอาหารที่ชาวค่ายด้วยกันทำ แม่น้ำกินไม่ได้ จะกินไข่ต้มก็ยังห้าม ชีวิตแบบนี้ทำให้ชาวค่ายมีระเบียบวินัย มีความอดทน มีความอดทน และคิดถึงคนอื่นมากกว่าตนเอง ฉะนั้นนักศึกษาทุกคนควรจะทำกิจกรรม เพราะกิจกรรมทำให้นักศึกษาเป็นผู้ใหญ่ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักการเข้ากลุ่ม รู้จักการอยู่ร่วมในสังคม และการทำงานร่วมกัน ตลอดจนการพัฒนาทักษะในการทำงาน เป็นต้น การเรียนหนังสืออย่างเดียวโดยไม่ทำกิจกรรม จะทำให้นักศึกษาเสียโอกาสที่จะได้เรียนรู้ ความรู้นอกตำราและชีวิตในโลกความเป็นจริง

ความรู้สึกของท่าน ที่ได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีคนใหม่ของ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ผมเรียนเบื้องต้นก่อนว่าผมได้รับความไว้วางใจจากชาวธรรมศาสตร์ ที่รู้สึกภูมิใจ ที่ชาวธรรมศาสตร์ไว้วางใจผม ทั้งอาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา และเข้าใจว่าเป็นครั้งแรก ในประวัติศาสตร์ของการสรรหาอธิการบดีของมหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ที่ชนะทั้ง 3 สาย ก็อยากเรียนว่า ผมอยากเห็นมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พัฒนาไปข้างหน้า เป็นมหาวิทยาลัยที่สมบูรณ์แบบในทุกด้าน อาทิ สมบูรณ์แบบด้านวิชาการ คือ มีครบทุกสาขา ด้านสังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี การแพทย์ และสาธารณสุข

สมบูรณ์แบบด้านการวิจัย คือ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จะมี ศูนย์เครื่องมือ มีศูนย์ความเป็นเลิศ มีการจดลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร พร้อมร่วมมือกับ A.I.T. และ สวทช. สมบูรณ์แบบด้านที่פקทาศัย ที่สามารถรองรับทั้งอาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษาอย่างเพียงพอ สมบูรณ์แบบด้านสนามกีฬา มีสนามกีฬาทุกประเภท สมบูรณ์แบบ ด้านการแพทย์ โดยมีจุดเน้นเฉพาะทาง ซึ่งการที่มหาวิทยาลัยจะสามารถก้าวไปอย่างนี้ได้ อธิการบดีต้องทำงานหนัก วิสัยทัศน์ต้องชัดเจน และที่สำคัญคือ คนภายในมหาวิทยาลัยจะต้องช่วยกัน ขับเคลื่อนไปข้างหน้า

ในฐานะอธิการบดีคนใหม่และศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ ท่านเห็นว่าบทบาทของศิษย์เก่าต่อมหาวิทยาลัย ควรเป็นเช่นไร

ผมเรียนอย่างนี้ครับว่า มหาวิทยาลัยทุกมหาวิทยาลัย จำเป็นต้องพึ่งศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะมหาวิทยาลัย ต่างประเทศที่พึ่งศิษย์เก่ามาก แต่มหาวิทยาลัยในเมืองไทยยังพึ่ง ศิษย์เก่าน้อย ซึ่งความจริงศิษย์เก่าเป็นบุรุษภรรยาของมหาวิทยาลัย ซึ่งบุรุษภรรยาที่นี้ไม่ได้หมายความว่าไม่มีเงินเยอะ แต่หมายความว่าไม่มีปัญญา มีพลัง และรวมถึงภรรยาด้วย ถ้ามหาวิทยาลัยสามารถนำความรู้ นำปัญญา และนำพลัง ตลอดจนนำทรัพย์สินเงินทองที่ศิษย์เก่ายินดี บริจาคให้มหาวิทยาลัยมาช่วยพัฒนามหาวิทยาลัย ก็จะทำให้ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์สามารถพัฒนาไปได้อีกไกล

แนวนโยบายในเรื่องศิษย์เก่าของผมชัดเจนครับ คือ มหาวิทยาลัยต้องเสริมสร้างความสัมพันธ์กับศิษย์เก่าให้กระชับและแน่นแฟ้นมากยิ่งขึ้น ซึ่งไม่ได้หมายความว่าส่วน ศ.ดร. สุรพล นิติไกรพจน์ ไม่ได้กระชับและแน่นแฟ้น แต่หมายความว่ามหาวิทยาลัยสามารถทำให้ กระชับและแน่นแฟ้นมากกว่านี้ เช่น ทำอย่างไรให้ศิษย์เก่ามาแควดล้อม มหาวิทยาลัย ผมอยากเห็นศิษย์เก่าเข้ามามีส่วนร่วมแนะนำอธิการบดีว่า ควรจะทำอะไร อย่างเช่นที่ผ่านมาก็มีศิษย์เก่ามาแนะนำบ้างเช่นกัน ในเรื่องของการพัฒนาโรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ การปรับปรุงตึกโดม และควรจะให้มีโรงเรียนสาธิตธรรมศาสตร์ เป็นต้น

ในความเป็นจริงคนเป็นอธิการบดีคิดไปทั้งหมดไม่ได้หรอกครับ แต่ถ้ามีคนมาคอยช่วยคิด ช่วยดูแลและเสนอแนะให้ มหาวิทยาลัย ก็จะผลักดันแนวคิดเหล่านั้นให้เป็นรูปธรรม ซึ่งจะกำให้มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ดีขึ้นกว่าเดิม กล่าวโดยสรุป คือ ผู้บริหารชุดใหม่ต้อง สร้างความสัมพันธ์กับศิษย์เก่า ซึ่งศิษย์เก่าก็พร้อมช่วยมหาวิทยาลัย ทั้งกำลังกาย กำลังความคิด และกำลังทรัพย์ เพียงแต่มหาวิทยาลัย

ต้องรู้จักที่จะนำพลังเหล่านั้นมาใช้ให้ได้

ในฐานะอธิการบดีท่านคิดว่าอนาคตของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ควรมุ่งไปในทิศทางใด

เป็นมหาวิทยาลัยที่เป็นศูนย์รวมของผู้รู้ทางวิชาการ มืองค์ความรู้ สร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ และเป็น University of creative incubator สามารถนำความรู้ดังกล่าวขึ้นำสังคม ตลอดจน การมีศักยภาพในการแข่งขันกับมหาวิทยาลัยในประเทศและต่างประเทศ และบุคลากร นักศึกษาใช้ชีวิตอย่างมีความสุขและยั่งยืน

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีศักยภาพที่จะเป็นผู้นำได้ เพราะมีอาจารย์ที่มีความรู้ทางวิชาการดี บุคลากรที่ขยันขันแข็ง และนักศึกษาที่มีคุณภาพ ที่สำคัญคือมีศิษย์เก่าจำนวนมาก และเป็น ศิษย์เก่าที่มีใจให้กับมหาวิทยาลัยตลอดมา ฉะนั้นโอกาสจึงอยู่มาก เพียงแต่มหาวิทยาลัยจะต้องไขว่คว้าและก้าวเดินให้ถูกทาง

ในด้านต่างประเทศที่ผ่านมาก็ร่วมมือกับต่างประเทศมาก แต่ยังขาดการประสานงานกันภายใน กล่าวคือต่างคนต่างทำกันไป บางคนก็ร่วมมืออย่างเหนียวแน่นกับฝรั่งเศสและเยอรมัน เช่น คณะนิติศาสตร์ บางคนก็ร่วมมือกับอังกฤษเป็นอย่างดีเช่นคณะ วิศวกรรมศาสตร์ ส่วนคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีก็เหนียวแน่น กับทางสหรัฐอเมริกา เป็นต้น ผมอยากให้มีงานเป็นด้านเอเชียตะวันออก ด้วย โดยเฉพาะ จีน ญี่ปุ่น อินเดีย และเกาหลี เป็นต้น

ในเรื่องของการทำงาน ท่านมีแนวคิดหรือหลักการใดที่ท่านยึดถือ ปฏิบัติเพื่อให้ประสบความสำเร็จ

ต้องบริหารเวลาให้เป็น เพราะทุกคนมีเวลาเท่ากัน คือ วันละ 24 ชั่วโมง ฉะนั้นการบริหารเวลาจึงเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ต้องแบ่งเวลาให้ถูก และต้องจัดลำดับความสำคัญของงาน เช่น งานที่ยังพอมีเวลา ไม่ควรต้องรีบทำ งานบางอย่างอาจต้องทำพร้อมกัน ถ้าหากไม่สามารถจัด Priority ได้ ก็ไม่มีทางบริหารเวลาได้ และไม่มี ทางเป็นผู้บริหารที่ดีเช่นกัน ต้องรู้จักบริหารคนด้วย ตัวอย่างเช่น ตัวเองซึ่งโดยพื้นฐานแล้วไม่ใช่คนใจเย็น แต่ด้วยผ่านโลก ผ่านร้อน ผ่านหนาวมา 51 ปีแล้ว ก็เลยใจเย็นขึ้นมาก ไม่ค่อยมีโทโทไร แต่จะไปตามเนื้อหา ลูกน้องทำงานผิดก็ง้อและลงโทษเลย แต่จะไม่เรียกมาตำราว่า เพราะคิดว่ามนุษย์ทุกคน ไม่ว่าจะป็นอาจารย์ เป็นเจ้าหน้าที่ ต่างก็มีความดีศรีและมีความเป็นมนุษย์ทุกคน

นอกจากนี้ต้องให้ความสำคัญกับคน เพราะคนเป็น ปัจจัยของความสำเร็จโดยส่วนรวมแล้วคนธรรมศาสตร์เป็นคนดี

มีความรักมหาวิทยาลัย ถ้าอยากได้มหาวิทยาลัยก้าวหน้า ก็ต้องให้ทุกคนได้แสดงศักยภาพของตนเอง โดยต้องบอกทิศทางของมหาวิทยาลัยให้ทุกคนทราบอย่างชัดเจน ผมมีความเชื่อว่าทุกคนพร้อมจะไปด้วยกัน แต่ต้องดูแลเขาให้ดีด้วย คนจะทำงานหนักให้ก็ต่อเมื่อมีระบบดูแลที่ดี เช่น ถ้าเป็นอาจารย์ก็ต้องดูแลเรื่องเงินเดือน ค่าสอน เงินวิจัย และทุน ถ้าเป็นเจ้าหน้าที่ ก็ต้องดูแลค่าตอบแทน การยกย่องเชิดชู การให้เกียรติ และการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าให้ รวมถึงเงิน top up เงินเดือน และเงินช่วยค่าครองชีพ เป็นต้น

เรื่องมหาวิทยาลัยในกำกับหรือการออกนอกระบบของมหาวิทยาลัย ตอนนี้เป็นอย่างไร

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้ร่าง พรบ.มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ในกำกับ มาตั้งแต่สมัย รศ.ดร.นริศ ชัยสูตร เป็นอธิการบดี และเข้าใจว่ามีกรบทกวนในระดับคณะ/มหาวิทยาลัย/ สภามหาวิทยาลัยหลายครั้ง และขณะนี้ผ่านการพิจารณาของ คณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว

ณ เวลามีมหาวิทยาลัยจำนวนมากได้เปลี่ยนสภาพไป เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับแล้ว ไม่ว่าจะเป็นจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยบูรพา ฯลฯ ฉะนั้น การจะดำรงสภาพมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อยู่ในส่วน ราชการต่อไป อาจจะทำได้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ลำพังกว่า มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้ แต่เท่าที่ทราบมหาวิทยาลัยที่เปลี่ยนสภาพไป แล้วก็มีปัญหาตามมาพอควร มหาวิทยาลัยจึงต้องให้ความระมัดระวัง กับการออกนอกระบบในขณะเดียวกันด้วย

สุดท้ายนี้ ท่านมีอะไรอยากฝากถึง ชาวธรรมศาสตร์ ทั้งศิษย์เก่า และ ศิษย์ปัจจุบัน อย่างไรบ้าง

ท้ายที่สุดผมอยากฝากประชาคมธรรมศาสตร์ว่า จริงๆ จะว่าฝากก็ไม่เชิงหรอกครับ ผมอยากบอกว่า อยากให้ประชาคมธรรมศาสตร์ติดตามการทำงานของผมในฐานะอธิการบดี ผมตั้งใจมาทำงานก็เพราะผมเป็นศิษย์เก่าธรรมศาสตร์ ผมเป็นลูกแม่เดิม ผมเป็นลูกหลานอาจารย์ปรีดี ผมเป็นศิษย์ของอาจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์ ผมเป็นอีกหลายๆ อย่างในธรรมศาสตร์ เป็นอาจารย์ของคณะนิติศาสตร์ธรรมศาสตร์ ผมเป็นหนีธรรมศาสตร์ ผุดตงๆ แบบนี้แล้ว ผมคิดว่า 3 ปีที่ผมเป็นอธิการบดี ผมจะผลักดันให้มหาวิทยาลัยก้าวไปข้างหน้า ความจริงแม้ไม่เป็นผม มหาวิทยาลัยก็

ก้าวไปข้างหน้าครับ แต่ผมคิดว่าที่ผมมาเป็นอธิการบดีเพราะผมอยากให้ธรรมศาสตร์ก้าวไปข้างหน้าเร็วขึ้นกว่าเดิม และอยากจะทำกับประชาคมธรรมศาสตร์ ทั้งศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบัน นักศึกษาว่า ผมมาเพื่อแก้ปัญหาให้ธรรมศาสตร์ และจะทำให้ธรรมศาสตร์ก้าวไปข้างหน้า กัดเทียบกับมหาวิทยาลัยในอารยประเทศ เป็นมหาวิทยาลัยที่คนเข้ามาแล้วได้ความรู้ มีคุณธรรม และมีความสุข โดยเฉพาะทุกคนที่จบจากธรรมศาสตร์ไปแล้ว ก็เป็นเมล็ดพันธุ์ของธรรมศาสตร์ เมื่อไปตกที่ไหนก็ทำให้ประเทศชาติพัฒนาเจริญก้าวหน้า ในความเป็นจริงประเทศไทยยังพัฒนาไปได้อีกมาก ซึ่งผมเชื่อว่า คนธรรมศาสตร์ก็จะเป็นหัวทอกสำคัญของการพัฒนาประเทศ ถ้ามหาวิทยาลัยสามารถผลิตบัณฑิตและอาจารย์ที่ดี และสามารถผลิต ทรัพยากรบุคลากรที่ดีพอสมควร ธรรมศาสตร์ ก็จะเป็นสังคมใหญ่ของประเทศ ในการนำพาประเทศไปยังจุดหมายที่พวกเราต้องการทุกคน สิ่งเหล่านี้จะเป็นไปได้ ก็ด้วยความร่วมมือจากชาวธรรมศาสตร์ แล้วศิษย์เก่าก็มีบทบาทสำคัญเช่นกัน ฉะนั้น ผมยืนยันว่าผมต้องการให้ศิษย์เก่า และคนในธรรมศาสตร์ทั้งหลาย ติดตามการทำงานของผม อันไหนที่ผมเดินออกนอกเส้นทางก็ขอให้เตือน อะไรที่ผมทำถูกแล้วแต่ต้องทำเพิ่มหน่อยก็ขอให้แนะนำ อะไรที่ผมทำผิดมากๆ ก็ขอให้กำลังใจบ้าง เพราะว่าคนทำงานก็คงอยากได้กำลังใจในการทำงาน

ท้ายสุดผมขอฝากธรรมศาสตร์ไว้ในใจของชาวธรรมศาสตร์ทุกท่านด้วย และผมเองก็จะพยายามนำพาธรรมศาสตร์ไปให้ดีที่สุดครับ

“75 ปี ธรรมศาสตร์ : สร้างชาติ สร้างธรรม”

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

คุณเกียรติศักดิ์ คำสี

นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

3. ธรรมศาสตร์รังสิต

“ขอให้นักศึกษาธรรมศาสตร์ ศูนย์ปรีดี เป็นตัวอย่าง

ทำงานอุทิศตัวให้บ้านเมืองมาชั่วชีวิต แต่ไม่เคยคิดหาประโยชน์ใส่ตัวเลย”

พูนสุข พนมยงค์. 2548

จากหัวข้อที่ผ่านมาเป็นการกล่าวถึงบทบาทของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และนักศึกษาที่มีต่อสังคมการเมืองไทยตั้งแต่เริ่มก่อตั้งจนถึงปี พ.ศ. 2528 ซึ่งบทบาทดังกล่าวที่ผ่านมามีการสร้างภาพมหาวิทยาลัยแห่งนี้และนักศึกษาว่า เป็นผู้มีบทบาทหลักอย่างโดดเด่นในการเรียกร้องความเป็นธรรม และต่อสู้กับเผด็จการหรือที่สังคมเรียกขานว่า จิตวิญญาณธรรมศาสตร์ แต่กระนั้นก็ตามในช่วง 2 ทศวรรษกับอีก 4 ปี (พ.ศ. 2529-2553) ที่ผ่านมา โดยเฉพาะในช่วงวิกฤตการเมืองของไทยที่กำลังดำเนินอยู่ในปัจจุบัน กลับพบว่ามหาวิทยาลัยและนักศึกษาแห่งนี้ได้มีบทบาทโดดเด่น ในการที่จะคลี่คลายวิกฤตดังกล่าวที่เกิดขึ้น คำถามที่ตามมาคือ เกิดอะไรขึ้นกับนักศึกษาและมหาวิทยาลัยแห่งนี้ นักศึกษาและมหาวิทยาลัยแห่งนี้มีได้สร้างชาติ สร้างธรรม ดังเช่นอดีตแล้วหรือ แล้วอนาคตต่อนักศึกษาและมหาวิทยาลัย

จะมีบทบาทต่อการเมืองไทยอย่างไร เพื่อเป็นการตอบคำถามดังกล่าว ผู้เขียนจะได้แบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

3.1 นักศึกษาและมหาวิทยาลัยแห่งนี้มีได้สร้างชาติสร้างธรรม ดังเช่นอดีตแล้วหรือ

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นับตั้งแต่เริ่มแรกก่อตั้งจนกระทั่งปัจจุบันเกิดการเปลี่ยนแปลงมาแล้ว 5 ครั้ง ครั้งแรกเกิดขึ้นในปี 2492 เมื่อมีการแยกคณะเป็นครั้งแรก ครั้งที่ 2 เกิดขึ้นในปี 2495 เมื่อมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมืองถูกบังคับให้เปลี่ยนชื่อเป็นมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และจากชื่อภาษาอังกฤษ “University of Moral and Political Science” เป็น “Thammasat University” ครั้งที่ 3 ในปี 2504 เมื่อมีการเปลี่ยนระบบมหาวิทยาลัยจากตลาดวิชาเป็นมหาวิทยาลัยปิด ครั้งที่ 4 ในปี 2529 เมื่อมีการเปิดคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และเริ่มมีการเรียนการสอนที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ครั้งสุดท้ายในปี 2549 เมื่อนักศึกษาในระดับปริญญาตรีภาคปกติทั้งหมดจะต้องทำการศึกษาที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ทั้ง 4 ปี ที่ผู้เขียนเลือกที่จะ

กล่าวถึงความเปลี่ยนแปลงของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งที่เกิดขึ้นนั้น นอกจากต้องการให้ผู้อ่านได้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ เพื่อเป็นกรณีทางประวัติศาสตร์แล้ว ผู้เขียนยังต้องการให้ผู้อ่านได้ตระหนักว่า ทุกสิ่งสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ซึ่งปัญหาและความต้องการของสังคมก็สามารถเปลี่ยนแปลงไปได้ ตามกาลเวลาและการเปลี่ยนแปลงของสังคม บทบาทของนักศึกษาที่สามารถเปลี่ยนแปลงไปได้ตามสถานการณ์และความต้องการของสังคมเช่นกัน

ดังนั้นจึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่นักศึกษาและมหาวิทยาลัยในช่วงกว่า 2 ทศวรรษที่ผ่านมา จะมีมิติบทบาทที่โดดเด่นในด้านการเมืองดังเช่นอดีต เพราะบทบาทที่เคยโดดเด่นในทางการเมืองในอดีตได้ถูกถ่ายโอนไปให้ประชาชน ร่วมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความซับซ้อนของการเมืองที่เกิดขึ้น โดยในช่วงเริ่มแรกบทบาทของการเคลื่อนไหวทางการเมืองที่ถ่ายโอนไปให้กับชนชั้นกลาง เห็นได้จากเหตุการณ์พฤษภาทมิฬและการชุมนุมของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ที่ชนชั้นกลางมีบทบาทที่โดดเด่นในการเคลื่อนไหวทางการเมือง ต่อมาประชาชนชั้นรากหญ้าก็เริ่มที่จะมีบทบาททางการเมือง และมีการเคลื่อนไหวทางการเมืองมากขึ้น เห็นได้จากชุมนุมของกลุ่มแนวร่วมเพื่อประชาธิปไตยแห่งชาติ ที่คนส่วนใหญ่ที่ร่วมชุมนุมเป็นชนชั้นรากหญ้า ซึ่งปรากฏการณ์ดังกล่าวก็เกิดขึ้น ก็เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคม กล่าวคือ ประชาชนชนชั้นรากหญ้านั้นแต่เดิมนโยบายของรัฐมิได้มีผลกระทบต่อประชาชนกลุ่มนี้โดยตรงเพราะประชาชนกลุ่มนี้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ โดยพึ่งพาเฉพาะการทำกรเกษตร แต่ในปัจจุบันประชาชนกลุ่มนี้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ โดยพึ่งพาเฉพาะการทำกรเกษตร แต่ประชาชนกลุ่มนี้ต้องพึ่งพิงรายได้จากนอกกรเกษตรมากขึ้น เพื่อที่จะให้ชีวิตอยู่รอดหรือต้องพึ่งพิงนโยบายต่างๆ จากรัฐมากขึ้นนั่นเอง แต่กระนั้นก็ใช่ว่าบทบาทของมหาวิทยาลัยและนักศึกษาที่มีโดดเด่นดังเช่นอดีต จะหมายความว่านักศึกษาและมหาวิทยาลัยแห่งนี้เพิกเฉยหรือเมินเฉยต่อการเมือง เพราะนักศึกษาที่ยังคงมีบทบาทในทางการเมือง เช่น บทบาทในการก่อกระแสให้เกิดการเรียกร้องประชาธิปไตยในช่วงที่คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติครองอำนาจ จนนำไปสู่การชุมนุมใหญ่ในเดือน พฤษภาคม 2535 หรือการที่นักศึกษารวมศาสตร์นำโดยองค์การนักศึกษารวมศาสตร์ร่วมกันล่ารายชื่อถอดถอน พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ในปี พ.ศ.2549 หรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในการชุมนุมทางการเมืองของกลุ่มต่างๆ ของนักศึกษาและคณาจารย์

นอกจากนี้การที่ประเทศไทยมีการพัฒนามาในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ผลกระทบที่ตามมาจากการพัฒนาที่เห็นได้ชัดก็คือ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเข้ามามีบทบาทหลาย มหัพพะในอากาศมีมากขึ้น ซึ่งทำให้นักศึกษาหันไปสนใจปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและเคลื่อนไหวในด้านสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ที่เห็นได้ชัดจนก็คือกระบวนการเคลื่อนไหวเพื่อต่อต้านการสร้างเขื่อนน้ำโจน ซึ่งชุมนุมอนุรักษ์ธรรมชาติและสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นตัวหลักในการ

เรียกร้อง เพราะการสร้างเขื่อนดังกล่าวนอกจากจะทำให้เสียพื้นที่ป่าที่สำคัญไปเป็นจำนวนมากแล้ว ก็ยังเป็นการพัฒนาที่ไม่ยั่งยืน เพราะเขื่อนนั้นเป็นที่เก็บน้ำเพียงชั่วคราว แต่ป่าจะเป็นตัวเก็บน้ำที่อยู่ตลอดกาล

ซึ่งการเรียกร้องดังกล่าวก็ประสบผลสำเร็จทำให้ทางรัฐบาลต้องระงับการก่อสร้างเขื่อนแห่งนี้ไป พ.ศ. 2531 นอกจากปัญหาในด้านสิ่งแวดล้อมนักศึกษายังได้สนใจปัญหาในด้านอื่นๆ อีกด้วย ซึ่งเห็นได้จากการทำกิจกรรมของนักศึกษาที่มีหลากหลาย เช่น การที่นักศึกษาในกลุ่มสุศาสตร์ลงไปตรวจสุขภาพของคนในชุมชนต่างๆ การที่มีชุมนุมชมรมไปออกค่ายสอนหนังสือเด็ก ไปสร้างสถานที่ให้ชุมชนหรือเมื่อเกิดภัยพิบัติสึนามิ นักศึกษารวมศาสตร์ก็ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเป็นอาสาสมัครช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ หลังจากเหตุการณ์สึนามิ นักศึกษารวมศาสตร์ก็ได้มีส่วนร่วมในโครงการ U-Volunteer คลื่นลูกใหม่หัวใจเพื่อสังคม ในการลงพื้นที่ให้ความรู้ด้านหลักประกันสุขภาพและช่วยฟื้นฟูสุขภาพจิต เป็นต้น

ในส่วนบทบาทของมหาวิทยาลัยนั้นก็ได้มีนโยบายนักศึกษาในการให้ความช่วยเหลือด้านต่างๆ แก่สังคมในประเด็นอื่นๆ ที่นอกเหนือจากการเมือง เห็นได้จากการที่มหาวิทยาลัยมีสำนักนิตยสารอาสาสมัครในการบริการให้การศึกษาแก่นักศึกษา ในการออกไปช่วยเหลือสังคม หรือการที่มหาวิทยาลัยอำนวยความสะดวกในการเป็นศูนย์กลางในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยสึนามิ หรือการจัดตั้งศูนย์อาสาสมัครมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาทำงานอาสาสมัครร่วมกับเตรียมพร้อมในการจัดการอาสาสมัคร เพื่อลงไปช่วยเหลือเมื่อประเทศประสบภัยพิบัติ หรือการที่มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้มีชั่วโมงเรียนการทากทางออก และที่สำคัญมหาวิทยาลัยมีการส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษาได้ทำกิจกรรมอย่างเต็มที่ โดยที่มิได้มีการปิดกั้น เห็นได้จากคำกล่าวต้อนรับนักศึกษาใหม่ในปี 2549 ของอธิการบดีที่ว่า **“...ผมจึงขอเชิญชวนให้พวกเราทำกิจกรรมไม่ว่าจะด้านไหน บำเพ็ญประโยชน์ ก็ฟ้า วัฒนธรรม วิชาการ แม้กระทั่งการเคลื่อนไหว ในทางการเมือง ล้วนแต่เป็นการเรียนรู้ เรียนรู้ที่จะสร้างสรรค์ และที่สำคัญคือเรียนรู้ที่จะให้...”** หรือในปีการศึกษา 2553 ที่มหาวิทยาลัยประกาศเป็นปีส่งเสริมการทำกิจกรรมนักศึกษา ดังนั้น จึงคงจะมีมีการเก็บไปถึง่าจะกล่าวว่ 25 ปีที่ผ่านมา มหาวิทยาลัยแห่งนี้ยังคงสืบสาน จิตวิญญาณธรรมศาสตร์ที่คนรุ่นก่อนได้สร้างเอาไว้ เพราะจิตวิญญาณธรรมศาสตร์นั้นมิได้จำกัดแต่เพียงการเคลื่อนไหวทางการเมืองเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการช่วยเหลือคนในสังคมด้วย เห็นได้จากในเนื้อเพลง มอนูดูดาว ที่กล่าวถึงสีประจํามหาวิทยาลัยใจความว่า **“เหลืองของเราคือธรรมประจำจิต แดงของเราคือไอทีอุทิศให้”** และที่สำคัญมหาวิทยาลัยและนักศึกษารวมศาสตร์ก็ยังคงมีบทบาทในการสร้างชาติสร้างธรรมเหมือนกับในอดีต เพียงแต่มีรูปแบบและวิธีการที่ต่างกันเท่านั้นเอง

3.2 จิตวิญญาณธรรมศาสตร์ ฉบับศูนย์รังสิต

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นมหาวิทยาลัยที่มีอดีต และมีเรื่องเล่าไว้ให้นักศึกษาผู้เข้ามาใหม่ได้ภาคภูมิใจในตัวของมหาวิทยาลัย และศรัทธาในความป็นธรรมศาสตร์ แต่กระนั้นก็ตามประวัติศาสตร์ที่บอกเล่า ก็ยังคงเป็นประวัติศาสตร์ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ธรรมศาสตร์ท่าพระจันทร์ซึ่งเป็นสิ่งที่ดี แต่ผู้เขียนมองว่านับจะดีกว่าหากจะมีเรื่องเล่าที่นำภาคภูมิใจสำหรับพื้นที่ธรรมศาสตร์รังสิตด้วย ซึ่งผู้เขียนมองว่าธรรมศาสตร์รังสิตก็มีเรื่องเล่าที่นำภาคภูมิใจแล้ว เช่น การที่มหาวิทยาลัยเป็นศูนย์กลางในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติสึนามิ เป็นต้น นอกจากนี้ธรรมศาสตร์รังสิตยังพยายามในการที่จะสร้างประวัติศาสตร์หน้าใหม่ให้กับธรรมศาสตร์ ซึ่งหากทำได้สำเร็จ ธรรมศาสตร์รังสิตก็จะมีเรื่องเล่าที่เพื่อนใหม่ที่เข้ามา ได้ภาคภูมิใจและศรัทธาในมหาวิทยาลัย โดยความพยายามดังกล่าวมีเรื่องราวดังนี้

ในอดีตที่ผ่านมาการเคลื่อนไหวย่างการเมืองแทบทั้งหมดของนักศึกษาล้วนเป็นความพยายามในการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างส่วนบน กล่าวคือพยายามเปลี่ยนแปลงจากบนลงล่าง แต่สิ่งที่ขาดไปก็คือการพยายามเปลี่ยนแปลงจากล่างขึ้นบน ซึ่งผู้เขียนมองว่ามีมีความสำคัญ และน่าจะก้าวควบคู่ไปกับการเปลี่ยนแปลงจากบนลงล่าง เช่นเดียวกับการทำกิจกรรมออกค่ายของนักศึกษาที่ปัจจุบันยังคงดำเนินอยู่ตามอดีต คือ ไปออกค่ายในพื้นที่ไกลๆ เพื่อที่จะสร้างสิ่งต่างๆ ให้กับชุมชน แต่ยังมีดีให้ความสนใจในชุมชนที่อยู่รอบข้างเท่าที่ควร

ดังนั้น จึงมีความพยายามของมหาวิทยาลัยและนักศึกษา ในการที่จะเริ่มเปลี่ยนแปลงประเทศไทยโดยเริ่มจากการเปลี่ยนแปลงตนเองก่อน ซึ่งทางมหาวิทยาลัยมีการจัดค่ายต่างๆ เพื่อเป็นการสร้างคนขึ้นมา ต่อมาก็พยายามในการที่จะเปลี่ยนแปลงชุมชนรอบๆ ข้างมหาวิทยาลัย โดยการที่นักศึกษาลงไปทำกิจกรรมต่างๆ ในชุมชนที่อยู่รอบข้างมหาวิทยาลัย ซึ่งก็ได้มีการนำร่องไปแล้วใน “โครงการธรรมศาสตร์อาสาเพื่อชุมชน” ซึ่งก็ได้รับการตอบรับจากนักศึกษาและชุมชนในระดับดีมากสำหรับการเริ่มต้น ซึ่งหากการดำเนินการดังกล่าวประสบความสำเร็จ และสามารถเป็นแบบอย่างให้มหาวิทยาลัยอื่นๆ ได้ ผู้เขียนก็จะขอเรียกการกระทำดังกล่าวว่า

“จิตวิญญาณธรรมศาสตร์ ฉบับศูนย์รังสิต”

ที่เห็นใจคนรอบข้างและช่วยเหลือคนรอบข้าง ซึ่งหากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั่วประเทศดำเนินการเช่นเดียวกับจิตวิญญาณธรรมศาสตร์ ฉบับศูนย์รังสิต (ตัวอย่างเช่น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์รังสิตรังสิตพิชิตขอบในการดูแลจังหวัดปทุมธานี มหาวิทยาลัยขอนแก่นรับพิชิตขอบจังหวัดขอนแก่น เป็นต้น) สิ่งที่เกิดขึ้นตามมาก็คือ การเปลี่ยนแปลงประเทศไทย เพราะมหาวิทยาลัยในปัจจุบันมีครอบคลุมแทบทุกจังหวัด

ในด้านการเคลื่อนไหวย่างการเมืองนั้น นอกจากการเคลื่อนไหวย่างเพื่อเปลี่ยนแปลงจากล่างขึ้นบน โดยการให้ความรู้กับประชาชนในการรับรู้ข้อมูล ข่าวสาร และข้อเท็จจริงทางสังคมแล้ว ผู้เขียนยังมองว่าบทบาทของนักศึกษาและมหาวิทยาลัยที่สามารถทำได้ก็คือ การเรียกร้องให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้าง ตัวอย่างเช่น ผู้เขียนในฐานะนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ผู้เขียนรู้ว่าภาคอุตสาหกรรม โดยตัวของมันเองไม่ได้มีหน้าที่ในการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ทำให้ในปัจจุบันความเหลื่อมล้ำในสังคมไทยมีสูงมาก แต่สิ่งที่จะสามารถลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมได้ คือ ภาษี เช่น ภาษีทรัพย์สิน ซึ่งยังไม่ในประเทศไทยและถึงแม้พยายามจะบีบให้ไม่ประสบผลสำเร็จ ดังนั้น นักศึกษาอย่างผมก็จะสามารถเคลื่อนไหวย่างให้ความรู้เกี่ยวกับภาษีทรัพย์สินแล้วสำราญชื่อเพื่อสนับสนุนหรือเสนอให้มีการจัดเก็บภาษีทรัพย์สินตามช่องทางของกฎหมายที่สามารถทำได้ เป็นต้น

บทสรุป

จากที่ได้กล่าวมาทั้งหมด จะเห็นว่าผู้เขียนได้ยกแต่สิ่งที่ดีๆ นำมาบอกเล่า จึงมิใช่การยกเลยในการที่จะกล่าวหาว่า 75 ปีที่ผ่านมา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นมหาวิทยาลัยที่สร้างชาติและสร้างธรรม และจะสร้างต่อไปในอนาคต แต่นอกจากสิ่งดี ๆ ดังกล่าวแล้ว หากเราเชื่อว่าคงไม่มีชีวิตของปัจเจกชนคนใดที่มีความสมบูรณ์พร้อม ชีวิตของสากันแห่งนี้ก็น่าจะเป็นเช่นเดียวกัน ที่ยังมีข้อบกพร่องเช่นเดียวกับที่บุคคลภายนอกมอง คือ มีช่วงที่นักศึกษาไม่สนใจการเมืองจริง นักศึกษาที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าส่วนร่วมก็มี และมีช่วงที่สถาบันแห่งนี้เพิกเฉยต่อการเมืองจริง แต่ผู้เขียนเลือกที่จะไม่กล่าวถึงรายละเอียดในนี้ เพราะผู้เขียนยึดค่าของท่านพุทธทาสที่ว่า

“เขามีสวน เลวบ้าง ช่างหิวเขางเลือกเอาสวนที่ดีเขามีสวนเป็นประโยชน์โลกบ้าง ยังน่าดู สวนที่ชั่วอย่าไปรู้ของเขาเลย จะหากคนมีดี โดยส่วนตัวขออย่ามีวี่แวงเกี่ยวกันหาเสียหายเลย เหมือนที่เขวหา ทนอดเท่า ตายเปล่าเลย พิกให้เคย มองแต่ดี มีคุณจริง”

นอกจากนั้นสิ่งที่ผู้เขียนมองว่าเป็นข้อเสียที่ชัดเจนข้อหนึ่ง ในการที่จะแสดงว่า 75 ปีที่ผ่านมาวิทยาลัยธรรมศาสตร์สร้างชาติสร้างธรรมจริง และในอนาคตก็จะมีบทบาทต่อการเมืองไทยก็คือ การที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ได้ผลิตบุคลากรออกไปหล่อเลี้ยงกลไกของสังคมไทยให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางที่เหมาะสม บนอุดมการณ์เพื่อประชาชนเป็นจำนวนมาก และมีบทบาทโดดเด่นในการช่วยเหลือสังคมหรือที่บางคนกล่าวถึงคือ มต วนิดา ตัวตึกวิทยายุทธ ซึ่งอยู่เคียงข้างคอยช่วยเหลือคนยากคนจนมาโดยตลอด หรือ เนาเวอร์ตัน พงษ์ไพฑูย์ ที่ได้ให้แนวคิดที่ดี ๆ ให้แก่สังคมไว้มากมาย

ศิษย์เก่า เล่าเรื่อง

หน่วยแพทย์เคลื่อนที่ “ธรรมศาสตร์พบประชาชน” ครั้งที่ 2

เขื่อนาฉกาช่างทูนอย่างรวดเร็ว พออย่างเข้าเดือนพฤษภาคมที่ประชุมคณะกรรมการบริหารกองทุนทำบุญวันเกิดกับธรรมศาสตร์ก็ให้เตรียมงานหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ โดยท่านประธานคณะกรรมการบริหารกองทุน ฯ (รศ.ยุพา กาญจนคุณ) ได้ให้นโยบายที่ชัดเจนว่า การดำเนินงานของหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ที่จะทำด้วยใจบริสุทธิ์เพื่อบรรลุมติประสงค์แล้ว การดำเนินงานจะต้องไม่เบียดเบียนและสร้างความเดือดร้อนแก่บุคคลหรือหน่วยงานที่ต้องไปติดต่อ จากนโยบายดังกล่าวจึงเป็นหน้าที่ของฝ่ายเลขานุการที่จะต้องเตรียมหาและรวบรวมข้อมูลสำหรับการเลือกพื้นที่ดำเนินการให้ที่ประชุมพิจารณา ซึ่งในเมืองต้นที่ได้รับการเชิญจากอดีตกรรมการสมาคมธรรมศาสตร์ พิษณุโลก (คุณธง วิราวรรณ) ในฐานะศิษย์เก่า ให้ไปดำเนินการหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ที่พิษณุโลกซึ่งเป็นพื้นที่ที่น่าสนใจ จึงได้เกิดการประชุมระหว่างคณะกรรมการบริหารกองทุนฯ และคณะกรรมการสมาคมธรรมศาสตร์พิษณุโลก ซึ่งได้เลือกอำเภอคนทรโยเป็นพื้นที่ดำเนินการ

แต่ในขณะที่เตรียมการนี้เอง ก็ได้มีการกักตวงจากศิษย์เก่าซึ่งปัจจุบันรับราชการเป็นแพทย์อยู่ที่มหาวิทยาลัยแควจรวรว่า ปกติมหาวิทยาลัยแควจรวรซึ่งตั้งอยู่ที่จังหวัดพิษณุโลกได้นำคณะต่างๆ รวมทั้งคณะแพทยศาสตร์ออกให้บริการในลักษณะเดียวกันเป็นประจำอยู่แล้วในเขตพื้นที่จังหวัดพิษณุโลกและจังหวัดใกล้เคียง และเห็นว่าการดำเนินการของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์น่าจะเป็นการเข้าช้อนกับการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยแควจรวร มีผลทำให้เสียส่วนใหญ่ของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารกองทุน ฯ เห็นชอบที่จะเปลี่ยนพื้นที่ดำเนินการ ซึ่งในขณะนั้นพอดีผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายศิษย์เก่าสัมพันธ์ (นายมนตรี จุริโมโท) ได้รับหนังสือของสมาคมธรรมศาสตร์ราชบุรี ที่ทำถึงท่านอธิการบดี เพื่อแจ้งให้ทราบถึงการริเริ่มทำกิจกรรมของสมาคมฯ ที่ได้สร้างการทำกิจกรรมมานานกว่า 10 ปี ผู้ช่วยอธิการบดีฯ จึงให้นำเสนอที่ประชุมคณะกรรมการบริหารกองทุนฯ พิจารณาการไปทำกิจกรรมหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ที่ราชบุรี เพื่อช่วยส่งเสริมการทำกิจกรรมของสมาคมธรรมศาสตร์ราชบุรี ในขณะที่เดียวกันก็มีการเสนอจากรองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ศูนย์รังสิต (รองศาสตราจารย์ เกศินี วัชรชาติ) ในขณะนั้นว่า ควรทำกิจกรรมหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ที่จังหวัดปทุมธานี ซึ่งเป็นที่ตั้งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ที่ประชุมคณะกรรมการบริหารกองทุนฯ จึงต้องทำการพิจารณาเลือกพื้นที่อีกครั้งจากการรวบรวมข้อมูลของเลขานุการ ซึ่งในที่สุดเสียงส่วนใหญ่มีความเห็นให้ไปดำเนินการที่จังหวัดราชบุรี ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนในจังหวัดปทุมธานีสามารถเข้าถึงบริการทางการแพทย์ ได้ง่ายกว่าประชาชนในพื้นที่ห่างไกลตัวเมืองของจังหวัดราชบุรี นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์กับสมาคมธรรมศาสตร์ในต่างถิ่นด้วย

คณะทำงานหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ฯ จึงได้ประสานงานกับเลขานุการสมาคมธรรมศาสตร์ราชบุรี (พศ.อุณิณี แจ่มจันทร์) และประชุมร่วมกับกรรมการสมาคมฯ 2-3 ครั้ง ในการเลือกพื้นที่ดำเนินงาน ซึ่งในการทำงานครั้งนี้คณะทำงานฯ ต้องปรับวิธีการทำงานให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมใหม่ นับจากการเริ่มเตรียมการและทำงานภายใต้สภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง โดยทีมงานจะต้องยึดหลักการพึ่งพาตนเองให้มากที่สุด และต้องไม่ก่อความเดือดร้อนให้เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น ในที่สุดกำหนดวันให้บริการและจุดปฏิบัติการของหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ถูกกำหนดขึ้น ในวันที่ 11 กันยายน 2553 ณ โรงเรียนอนุบาลสวนผึ้ง เทศบาลตำบลบ้านช้างป่าทวาย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี ซึ่งเป็นสถานที่ค่อนข้างเจริญและเป็นศูนย์กลางที่ประชาชนในท้องถิ่นที่ห่างไกลของอำเภอสวนผึ้งสามารถมารับบริการได้สะดวก ตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ในท้องถิ่น แต่ด้วยเหตุจำเป็นบางประการทำให้คณะทำงานต้องเปลี่ยนแปลงกำหนดวันให้บริการจากวันที่ 11 กันยายน 2553 เป็น วันที่ 13 พฤศจิกายน 2553 แทน

อย่างไรก็ตามเพื่อการหาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง และเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้รับประโยชน์สูงสุด ภายใต้สภาพแวดล้อมการทำงานที่แตกต่างโดยสิ้นเชิง จากการให้บริการหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ฯ ครั้งที่ 1 (ที่อำเภอสามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา) คณะทำงานก็ไม่ย่อท้อกับการลงพื้นที่หลายฯ ครั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งก่อนประสานคณะกรรมการบริหารกองทุนฯ ซึ่งมีความตั้งใจอย่างมาก ที่จะส่งมอบบริการที่ดีที่สุดให้ประชาชน (ทำให้เห็นว่ายายเป็นเพียงตัวเลขจริงๆ) จึงทำให้การให้บริการหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ฯ ในครั้งนี้มีรูปแบบต่างจากครั้งแรก คือ มีการเพิ่มประเภทบริการหลายประเภท เช่น การให้บริการตัดแว่นสายตาผู้สูงอายุ – เด็กนักเรียน การคัดกรองภาวะสมองเสื่อมเบื้องต้น และการทดสอบสมรรถภาพทางกาย และได้ลดบริการเอ็กซเรย์ปอด และการเข้ามามีส่วนร่วมของจังหวัด

ก่อนถึงวันให้บริการ คณะทำงานได้เดินทางล่วงหน้าถึงจุดปฏิบัติการ ในวันที่ 12 พฤศจิกายน 2553 เวลา 10.00 น. และตามมาด้วยทีมเตรียมงานของคณะทันตแพทยศาสตร์ในช่วงบ่าย เนื่องจากต้องขนเครื่องมือและอุปกรณ์สำหรับทำทันตกรรมเคลื่อนที่จำนวนมาก ปรากฏว่าคณะทำงานยังไม่สามารถดำเนินการใดๆ ได้ในช่วงเช้าวันนั้น เนื่องจากโต๊ะและเก้าอี้ที่ขอไว้ยังไม่ถึงที่หน้างานจะได้เริ่มงานจริงๆ ก็ช่วงบ่าย กว่างานสถานที่จะเสร็จก็ค่ำ

คณะทำงานจึงได้รับประทานอาหารเย็นพร้อมกัน และมีกลุ่มส้อมวลชนซึ่งเป็นศิษย์เก่ามาสมทบด้วย

บรรยากาศในเช้าวันให้บริการครั้งนี้ต่างจากครั้งแรกมาก ในครั้งนั้นเวลา 6.00 น. ที่หนาแน่นไปด้วยผู้คนไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารจังหวัด ท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ ทหาร ตำรวจ และทยอยตามด้วยประชาชนผู้มารับบริการ แต่ในเช้าวันนี้กลับมีประชาชนอาวุโสเข้ามานั่งรอรับบริการแต่เช้า เมื่อใกล้จะถึงพิธีเปิดงาน ผู้บริหารระดับท้องถิ่นก็ทยอยกันมา ส่วนกลุ่มอาสาสมัครที่เดินทางจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิตและท่าพระจันทร์ ก็ทยอยมาถึงและเข้าประจำหน้าที่พร้อมให้บริการ ทำให้สถานที่นั้นคลาคล่ำไปด้วยผู้คน รวมทั้งผู้บริหารมหาวิทยาลัย ท่านรองอธิการบดี ฝ่ายวางแผนและการคลัง (รศ. เกศินี วัชรชาติ) ท่านประธานท่านรองประธาน และกรรมการบริหารกองทุนฯ ได้มาเตรียมต้อนรับท่านผู้ว่าราชการจังหวัด (นายสุเทพ โภษะภักดิ์) และเมื่อถึงเวลา 9.00 น. นายอำเภอสวนผึ้ง (นายภูวัญชัย เพ็ชรพรหมศรี) ได้กล่าวรายงานความเป็นมาในการดำเนินงานหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ฯ จากนั้นท่านผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรี ซึ่งเป็นประธานในพิธีกล่าวเปิดงานและเวลาประมาณ 9.30 น. กลุ่มศิษย์เก่า ซึ่งมีอายุตั้งแต่ 30 ต้น ๆ ถึงอายุ 85 ปี จำนวนหนึ่งคนนับใหญ่ ที่มาจากกรุงเทพฯ ก็ได้มาสมทบและเดินเยี่ยมชมเป็นกำลังใจให้เหล่าอาสาสมัครที่ปฏิบัติหน้าที่ซึ่งศิษย์เก่าส่วนใหญ่ก็ได้สะท้อนความรู้สึกประทับใจ ที่มหาวิทยาลัยได้ออกมาทำประโยชน์ให้กับสังคม และยินดีที่จะให้ความสนับสนุนเพื่อสืบทอดเจตนารมณ์และอุดมการณ์ของมหาวิทยาลัย ก่อนที่จะออกเดินทางไปท่องเที่ยวในพื้นที่ต่าง ๆ ของจังหวัดราชบุรี

สำหรับการให้บริการของเหล่าอาสาสมัครในครั้งนี้ บริการตรวจตาเป็นบริการที่ได้รับความสนใจหนาแน่นเป็นพิเศษ แต่มีบางบริการที่บางตา จึงได้สอบถามชาวบ้าน ทำให้ทราบว่าในวันดังกล่าว ได้มีงานทอดกฐินหลายวัดในบริเวณใกล้เคียงของท้องถิ่นที่ให้บริการ แต่อย่างไรก็ตามก็ยังมิมีประชาชนมารับบริการต่างๆ รวมทั้งสิ้น 587 คน โดยส่วนมากจะรับบริการที่มิแพทยเป็นผู้ให้บริการเมื่อถึงเวลา 15.00 น. ซึ่งเป็นเวลาที่จะต้องยุติการให้บริการ การให้บริการของเหล่าอาสาสมัครเกือบทุกกลุ่มก็หยุดให้บริการยกเว้นการให้บริการตรวจตา ที่ยังมีประชาชนรอรับบริการอีกมาก แต่แพทย์และอาสาสมัครกลุ่มนี้ก็แสนและน่ารัก สร้างความประทับใจให้ผู้มารับบริการด้วยการให้บริการต่อไปจนหมด ด้วยจิตอาสา

อินบรีสุกรีแม่แจ่มแดนเหนือมาตลอดวัน เนื่องจากมีผู้มารอรับบริการตลอด จนไม่มีเวลาพักแม้แต่จะรับประทานอาหารกลางวันเหมือนเหล่าอาสาคนอื่น และยังต้องรับประทานอาหารที่เหลือและมีลักษณะไม่ดี

เมื่อยุติการให้บริการแล้ว เพื่อให้เหล่าอาสาสมัครได้พักผ่อนหลังจากเสร็จจากการกิจ ด้วยความกรุณาของท่านนายอำเภอสวนผึ้งซึ่งเป็นศิษย์เก่าคณะรัฐศาสตร์ จึงได้มอบหมายให้ปลัดอำเภอจัดรถนำทางซึ่งต้องแบ่งออกเป็น 2 สาย เนื่องจากอาสาสมัครมีจำนวนมากนำเหล่าอาสาสมัครไปพักผ่อนตามแหล่งท่องเที่ยวของอำเภอ และได้กลับมาร่วมกิจกรรมและทานอาหารค่ำ ซึ่งบรรยากาศในช่วงค่ำเหล่าอาสาสมัครได้รับร่วมทำกิจกรรมและรับประทานอาหารกับศิษย์เก่าจากสมาคมธรรมศาสตร์นครปฐม และสมาคมธรรมศาสตร์ราชบุรีโดยมีกลุ่มศิษย์เก่าจากกรุงเทพฯ ที่เสร็จจากการท่องเที่ยวในจังหวัดราชบุรีกลับมาสมทบด้วย

ซึ่งในงานนี้ท่านรองผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรี (นายณรงค์ พลละเอียด) ได้ให้เกียรติมากล่าวเปิดงานแถมด้วยการประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดราชบุรีได้อย่างน่าสนใจ คาดว่าจะมีเหล่าอาสาสมัครและศิษย์เก่ากลับไปเที่ยวราชบุรีอย่างแน่นอน และภาพที่น่าประทับใจ คือ การร่วมทำกิจกรรมของเหล่าอาสาสมัครและเหล่าศิษย์เก่าอาวุโสทั้งหลาย อย่างน้อยที่สุดก็ขอให้ช่วยโอดคำตอบให้รุ่นน้องๆ ที่ไม่ทราบข้อมูล จนได้รับรางวัลกันอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะอย่างยิ่งพี่แพสสินจิตต์ เพงศ์อารยะ (ตมรท.รุ่น 5) ที่แสดงจิตวิญญาณธรรมศาสตร์เข้มข้น ซึ่งได้ร่วมเดินทางมากับกลุ่มศิษย์เก่าจากกรุงเทพฯ ตั้งแต่เข้ามิด ยังขึ้นเวทีร้องเพลงและร่ำวงได้อย่างสวยงาม จึงเป็นที่น่าเสียดายสำหรับอาสาสมัครที่ทยอยกลับก่อนและยังไม่ทันได้เห็นท่านรองอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษา (รศ. ดร.ปริญญา เทวานฤมิตรกุล) และผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายศิษย์เก่าสัมพันธ์ ที่แสดงสปิริตเชิงรกรทางไกลจากกรุงเทพฯ หลังจากเสร็จภารกิจอื่น เพื่อไปให้ทันร่วมกิจกรรมและขึ้นเวทีร้องเพลง และเหล่าอาสาสมัครก็ทยอยกันกลับหมดประมาณเวลา 22.00 น. หลังจากที่ท่านรองอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษาได้กล่าวปิดงาน คงเหลือแต่กลุ่มศิษย์เก่าจากกรุงเทพฯ ที่ค้างคืนเพื่อท่องเที่ยวในจังหวัดราชบุรีต่ออีก 1 วัน

ในที่สุดงานหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ “ธรรมศาสตร์พบประชาชน” ครั้งที่ 2 ที่อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี เมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน

2553 ก็ผ่านไปด้วยความเรียบร้อย และสามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ทั้งในแง่ของการทำประโยชน์เพื่อสังคม และการสานสัมพันธ์ระหว่างลูกแม่โดมและเหล่าอาสา กองทุนทำบุญวันเกิดกับธรรมศาสตร์ และสำนักงานศิษย์เก่าสัมพันธ์ ในฐานะผู้ประสานงานการจัดการขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดทำกิจกรรมครั้งนี้ ที่มีน้ำใจไม่ตรีเสียสละเวลาไปช่วยกันทำความดี อย่างไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อยหรือบริจาคเงินและสิ่งของของแถมที่ ซึ่งทำให้งานลุกล่วงไปด้วยดี และขอถือโอกาสนี้นอบน้อมเป็นอย่างมากต่อขอบคุณพร่องในบางเรื่องที่เกิดขึ้น เช่น เรื่องอาหารกลางวันในช่วงท้ายๆ มีลักษณะไม่น่าดูหรือกรณีที่ถูกกรรณบางอย่างเกิดขัดข้อง ความขลุกขลักในช่วงรับประทานอาหารเย็น และการขึ้นรถกลับกรุงเทพฯ เป็นต้น

แต่อย่างไรก็ตามวิเศษยิ่งนัก จากผู้มารับบริการซึ่งเป็นชาวบ้านที่หน้าตาดูซื่อๆ และไร้ซึ่งมารยา ว่า

“ทำโมธรรมศาสตร์จึงใจดีจัง”

หรือ

“อายุของยายปุ่นนี้ เพิ่งมีโอกาสได้มาให้หมอตรวจตา”

คงเป็นยายอายุวัฒนะอีกท่านหนึ่ง ที่ทำให้คณะทำงานโมรู้สึกเหนื่อยต่อการจัดกิจกรรมเช่นนี้ และหวังว่าจะยังคงได้รับการสนับสนุนจากทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องในอนาคตข้างหน้าต่อไป

ลูกแม่โดมโปรดทราบขี้นการแข่งชันฟุตบอลประเพณี ธรรมศาสตร์-จุฬา
เลื่อนเป็น 5 กพ. 2554 อย่าลืมไปช่วยเชียร์กันนะคะ เพื่อความเกียรียงโทรของธรรมศาสตร์

กิจกรรมหน่วยแพทย์เคลื่อนที่
ครั้งนี้สร้างความประทับใจหลายๆ อย่างทั้งบวกและลบ
นอกจากจะได้ทำประโยชน์เพื่อสังคม และสานสัมพันธ์ซึ่งกัน
และกันต่างรุ่นต่างวัยแล้ว สภากาชาดยังสร้างดาวจรัส
แสงได้อย่างน่าฉงน เช่น พี่พลินจิตต์ พงศ์อารยะ ซึ่งเป็น
ขวัญใจกลุ่มศิษย์เก่าจากกรุงเทพและเหล่าอาสาสมัครได้
อย่างน่าประหลาดใจ ยังมีพี่อนุภาพ และศิษย์เก่าอีกหลายๆ
ท่านซึ่งต่างรุ่นและต่างวัย

ทีมอาสาสมัครทันตแพทย์ก็ยังพร้อมเรียงและ
เหนียวแน่นด้วยสปิริตเหมือนเดิม ทำให้รางวัลถ้วยเครื่องบินภายใน
ประเทศ (ไป-กลับ 2 ที่) ก็ได้รับการสนับสนุนจากบริษัทเซา แกรวด
จำกัด ต้องถูกยึดไปครอง

ศิษย์เก่า (พี่ล้วยวรรณ กรีพาณิชย์) กระซิบดังๆ มาว่า
ประทับใจมากเมื่อได้เห็นน้องๆ ออกไปทำงานเพื่อสังคม ถ้าขาด
เหลือเครื่องมือและเวชภัณฑ์อะไรบอกโต้นะ ยินดีสนับสนุนเต็มที่จ้ะ

เรื่องของการไม่เลือกเวลาและสถานที่ กับที่พี่ไฟโรจน์ เชื้อบุญกุล ได้เจอท่านรองอธิการบดีฝ่ายวางแผนฯ (รศ.เกศินี
วิฑูรชาติ) ก็ถูกขอให้ช่วยติดต่อบริษัทงานกับศิษย์เก่าในรุ่นเพื่อกองทุนทำบุญวันเกิดกับธรรมศาสตร์ด้วยสปิริตความเป็นธรรมศาสตร์เข้มข้น
พอกลับถึงกรุงเทพฯ พี่ไฟโรจน์ก็รีบทำหนังสือติดต่อบริษัทงานกับเพื่อนๆ ในรุ่น โดยรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเองทันที (ขอพี่สุขภาพแข็งแรงๆ
ช่วยทำงานให้ธรรมศาสตร์) เช่นเดียวกับท่านรองผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรี (นายณรงค์ พลละเอียด) ก็ไม่มายน้อยหน้า นอกจากได้
เกียรติมากแล้วเปิดงานร่วมกิจกรรมและรับประทานอาหารค่ำ ก็ยังทำการประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยวและให้ข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัด
ราชบุรีได้อย่างอย่างสนใจ (อย่างนี้ตำแหน่งผู้ว่าราชการจะหนีไปไหน) ยังมีน้องเก้เที่ยวไปหาลูกคำทิวรันปาลให้สถาบันไทยคดีศึกษาไป
เที่ยวนี้ได้หลายคน (อย่างนี้ท่านพอ.นำพิจารณาให้สองชั้นนะคะ)

ไม่มายน้อยหน้าเช่นกัน พี่สุชัย ชัยเจนกิจ บอกมา
เลยจะทำกิจกรรมอะไรขึ้นดีเป็นสื่อกลางในการประสานงาน
ประชาสัมพันธ์ และสนับสนุน และยังมีพี่ๆ อีกหลายๆ
ท่านยินดีเป็นเครือข่ายให้

คณะทำงานได้รับทราบว่าจุกุญแพทย์อาสาต้อง
รับประทานอาหารเที่ยงในสภาพที่แย่มากๆ ต้องขอยกภัยด้วยนะคะ
ได้ยื่นเพื่อนอาสาสมัครชมว่าอาหารเที่ยงที่จัดไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
กล้วยเตี๋ยน้ำแดงอร่อยมาก คงทนกันเพลินจนไม่เหลือให้
คนข้างหลัง พี่หน้าขอแก้ตัวโต้นะคะ

ที่อดกล่าวถึงไม่ได้ “โดมชรา” ฉายาฉายานพาทนะที่ถูก
ตั้งโดยกลุ่มอาสาสมัคร ได้ไปถึงจุดปฏิบัติการหน่วยแพทย์
เคลื่อนที่ช้ากว่าเพื่อน จึงต้องรับส่งกลับเที่ยวแรกกันที่ยุติการ
ให้บริการของหน่วยแพทย์ฯ มิฉะนั้น อาสาสมัครที่โดยสารลง
กลับถึงรังสิตในวันใหม่เป็นแน่แท้ พี่หน้าขอเอาใจไว้เ็นพิฆธกันท์
เกรงว่าจะนำอาสาสมัครไปให้บริการไม่ทันจ้ะ

ปีไหนต่อว่าต่อขานว่าจัดกิจกรรมในช่วงทอดกฐิน
ทำให้หลายๆ คนไปร่วมงานด้วยไม่ได้ ต้องขอยกภัยด้วยนะคะ
ปีหน้าจะพยายามปรับเวลาใหม่ เพื่อลูกแม่โดมจะได้มีส่วนร่วมทำ
กิจกรรมเพื่อสังคมอย่างทั่วถึงกัน

สำนักงานศิษย์เก่าสัมพันธ์ ขอแสดงความเสียใจเป็นอย่างยิ่งกับครอบครัวที่ต้องสูญเสียบุคคลอันเป็นที่รัก ซึ่งเป็นทรัพย์สิน
บุคคลอันมีค่ายิ่งจากเหตุการณ์ อุบัติเหตุที่เยาวชนขับรถเก๋งชนรถตู้โดยสารจนมีผู้โดยสารคนเดินตกทางด่วนใกล้ฉะเชิงเทรา และขอเป็นกำลังใจ
ให้พี่มาดเจ็บจากเหตุการณ์ดังกล่าวหายโดยเร็ว

ศิษย์เก่าสัมพันธ์

ผลการดำเนินงานของสำนักงานปี 2553

ในปี 2553 สำนักงานศิษย์เก่าสัมพันธ์ มธ. ได้ดำเนินงานตามบทบาทและหน้าที่ในความรับผิดชอบ ดังนี้

1. สานสัมพันธ์ สร้างเครือข่าย

- กำลังพัฒนาระบบฐานข้อมูลศิษย์เก่าและได้จัดทำเอกสาร "คู่มือ" เพิ่มจากปีละ 3 ฉบับ เป็นรายไตรมาส เพื่อเป็นสื่อกลางระหว่างมหาวิทยาลัยกับศิษย์เก่า โดยได้จัดส่งให้ศิษย์เก่าผู้บริจาคเงิน ศิษย์เก่าในกิจกรรมสังสรรค์ต่างๆ และนำขึ้นบนเว็บไซต์ของสำนักงาน

2. รณรงค์หาทุน

- ได้เชิญชวนศิษย์เก่าและผู้สนใจทั่วไปจัดทำบัตรเครดิตร่วมธรรมศาสตร์-กสิกรไทย ซึ่งในปี 2553 ณ ไตรมาส ที่ 3 ได้มีศิษย์เก่าทำบัตรเครดิต ฯ จำนวน 178 ราย ทำให้มหาวิทยาลัยมีรายได้ที่รณการจัดสรรให้ จากการทาสมาชิกบัตรเครดิต จำนวน 49,275 บาท และรายได้จากการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตฯ จำนวน 1,004,937.03 บาท

- กองทุนทำบุญวันเกิดกับธรรมศาสตร์ ในปี 2553 มีศิษย์เก่าและผู้มีจิตศรัทธาทั่วไปบริจาคเงินเข้ากองทุนฯ จำนวน 1,565 ราย ยอดเงินบริจาคจำนวน 8,054,148.16 บาท ณ วันที่ 30 ธันวาคม 2553 กองทุนฯ มียอดเงินบริจาครวมทั้งสิ้น 25,806,633.58 บาท และมีผู้บริจาครวม 5,875 ราย ซึ่งทำให้มหาวิทยาลัยสามารถจัดสรรดอกผลของกองทุนฯ ไปเป็นทุนการศึกษาให้นักศึกษาได้ จำนวน 9 ทุนการศึกษาฯ ละ 80,000 บาท ตลอด 4 ปีการศึกษา

ขอเชิญชวนศิษย์เก่าร่วมกิจกรรม "โครงการลูกแม่ใจกตัญญู" ร่วมเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เนื่องในวโรกาสทรงครองสิริราชสมบัติครบ 84 พรรษา โดยตามรอยโครงการพระราชดำริจังหวัดเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์ **เร็วๆ นี้**

- กองทุน 75 ปีธรรมศาสตร์ 75 ทุนการศึกษา เพื่อให้นักศึกษาระบบสองปี เป็นกองทุนที่สำนักงานได้ระดมการบริจาคเงินมาตั้งแต่ปี 2552 ซึ่งเป็นปีที่ครบรอบ 75 ปีแห่งการสถาปนามหาวิทยาลัย และได้ดำเนินการจัดสรรเป็นทุนการศึกษาให้นักศึกษาของคณะต่าง ๆ รวมทั้งสิ้น 75 ทุน ทุนการศึกษาละ 30,000 บาท รวมเงินทั้งสิ้น 2,250,000 บาท โดยทำการมอบทุนการศึกษาดังกล่าวแก่นักศึกษา 2 ครั้ง คือ ในวันที่ 26 มีนาคม 2553 และวันที่ 10 ธันวาคม 2553

- สื่อกลางในการรับบริจาค สำนักงานได้ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการประสานงานการรับบริจาคเงินระหว่างศิษย์เก่ากับหน่วยงานต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย ในปี 2553 ได้ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการรับบริจาคเงินจากผู้มีจิตศรัทธากับโครงการนักศึกษาเรียนดีจากชนบท จำนวน 1 ทุน ทุนละ 80,000 บาท ตลอด 4 ปีการศึกษา รวมเงิน 320,000 บาท สื่อกลางในการรับบริจาคเงินจากศิษย์เก่ากับคณะทันตแพทยเพื่อซื้ออุปกรณ์ทันตกรรมเคลื่อนที่ จำนวน 630,000 บาท และเป็นสื่อกลางในการรับบริจาคเงินจากศิษย์เก่ากับโรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ เพื่อจัดทำห้องคนไข้ จำนวน 3 ล้านบาท เป็นต้น

3. ประชาสัมพันธ์

- สำนักงานได้บริหารจัดการและปรับปรุงเว็บไซต์ของสำนักงาน เพื่อให้ข้อมูล ข่าวสาร และประชาสัมพันธ์กิจกรรมของสำนักงานและมหาวิทยาลัย

4. กิจกรรมสัมพันธ์ ในปี 2553 สำนักงานได้จัดทำกิจกรรมเพื่อสังคม ดังนี้

- หน่วยงานแพทย์เคลื่อนที่ "ธรรมศาสตร์พบประชาชน" ครั้งที่ 2 ณ อ.สวนผึ้ง จ.ราชบุรี

- กิจกรรม "สานสัมพันธ์ลูกแม่ใจกตัญญู" ซึ่งเป็นการนำศิษย์เก่าไปทำกิจกรรมเพื่อสังคมและท่องเที่ยว ในขณะที่เดียวกันที่สานสัมพันธ์กับลูกแม่ใจกตัญญูจังหวัดราชบุรีและจังหวัดใกล้เคียง

- โครงการ "เที่ยวไทย ไตรธรรม" ได้เลื่อนดำเนินการเนื่องจากเกิดภาวะน้ำท่วมในประเทศไทย ในช่วงเดือน ต.ค. 2553

ขอเชิญร่วมแข่งขันกอล์ฟการกุศลของ TU รุ่น 2529 ในวันที่ 29 มกราคม 2554 เวลา 11.00 น. ณ สนามเมืองเอกสตาจอล์ฟคอร์ส รายได้ทั้งหมดทำประโยชน์บริจาคให้มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก

ภาพกิจกรรม

พิธีมอบทุนการศึกษาแก่นักศึกษา
“กองทุน 75 ปี ธรรมศาสตร์ 75
ทุนการศึกษาเพื่อศึกษาระดม
ศาสตร์” 10 ธันวาคม 2553 ณ
ห้องประชุม สัญญาธรรมศักดิ์

คณะผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ คิษย์เก่า และนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ร่วมกันลงนามถวายพระพรฯ
ณ โรงพยาบาลศิริราช เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2553

LEARNING RESORT
Management of Innovation, Transformation, Sustainability

อุทยานการเรียนรู้ Learning Resort

วิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์พัทยา

เปิดสอนหลักสูตร
ปริญญาโท
“การบริหารเทคโนโลยี”
“นวัตกรรมการบริการ”
แอมบาสเดอร์ วิชาการสนับสนุน

เปิดให้บริการ...

โรงแรมที่พัก 75 ห้อง เรือนรับรอง 4 ห้อง ห้องประชุมเต็มมณฯ 20-300 ที่นั่ง
ห้องอาหาร ดาราไอเกะ ดรรชนี ดนรมแทนเน็ต ชิตเน็ต
พร้อมสถานที่จัดกิจกรรมต่างๆ

ที่พัก 1 น.
เชงู 100 ม.
ไม่รวมคอก
อาหารเช้า
1,200.-
ลดเหลือ 900.-

สอบถามเพิ่มเติม โทร. 0 3825 9010 E-mail : learningresort.itu@gmail.com www.pattaya.tu.ac.th โทร : www.itu.tu.ac.th

สนุกสนานท้ายเล่ม

ช่วยบอกด้วยภาพนี้เป็นกิจกรรมอะไรของ มธก.?

ประกาศรายชื่อนักที่ได้รับรางวัลจากฉบับที่แล้ว
คุณสุธีร์ สุนิทยสกุล
คุณสุจิตรา สารนันท์
คุณอังสนา ศิริสกาวัฒน์
ของรางวัลจะจัดส่งตามที่อยู่

เชิญส่งคำตอบมาตามที่อยู่ด้านล่าง

สำนักงานศิษย์เก่าสัมพันธ์ มธก.

เลขที่ 2 ถนนพหลโยธิน แขวงพระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพฯ 10200
Tel: 0-2613-2044, 0-2623-5540 Fax: 0-2613-2043
Website: www.alumni.tu.ac.th Email: tu.alumni.off@gmail.com

ชำระค่าฝากส่งเป็นรายเดือน
ใบอนุญาตเลขที่ ๘๒๕๕๐
ใบอนุญาตจำหน่ายสลาก

